

noget tarveligere Subjekt til paa Jorden, i Regelen maa man oven i Købet sige: Nej, saa elendige Individuer findes ikke som de Journalister, Skuespillerne fremstiller — uagtet Skuespillerne daglig appellerer til, at Journalisterne skal behandle dem venligt, og bliver ganske overordentlig fornærmede, hvis de ikke behandles med yderlig Delikatesse. Men vi Politikere, hvorledes behandler vi Pressen? Daglig skal vi appellere til Tjenester fra Pressen, daglig ser vi efter, om vi er blevet vel behandlet af Pressen, om den har taget det fornødne Hensyn til os: Men det lader, som om man mener, at man skylder aldrig Pressen, denne Askepot, noget som helst Hensyn til Gengæld, og naar her er Tale om Forslag, som berører Pressen en af de smukkeste Opgaver, den overhovedet har, nemlig at rejse den offentlige Mening til Forsvar for den, som er uskyldigt forfulgt, siger man: Pressen! den skulde have Lov til at skrive noget om, hvad der foregaar i Retsmøder, disse Rabaldermennesker, som skriver deres Artikler for at tjene nogle faa Kroner! Det anser man sig for berettiget til at sige overfor Pressen, og det kan man udtale overfor Pressen usaaret og ukrænket, for dennestore, mægtige Presse finder sig i alt. Pressen kan man fornærme, Pressen kan man forhaane, Pressen kan man fremstille som pøbelagtig og slet — den slaar aldrig igen, den er saa god, den er saa Hjertens overbærende, at den finder sig i alt, ogsaa i, at man her — som man vilde gøre det ved disse Bestemmelser i §§ 793 og 807 i Retsplejeloven af 1909 — vil berøve den de Opgaver, som virkelig er de smukkeste, den kan faa.

Og naar vi her behandler Forslag til en ny Retsplejeordning, som skulde væsentlig bidrage til at begrænse Retsvildfarelserne og forhindre, at Folk uskyldigt kommer i Varetægtsarrest, maa jeg spørge: Hvem har saa oparbejdet hele den Stemning her i Landet, som bærer saadanne Forslag oppe? Hvem har hidtil været de med Urette forfulgte Talsmænd? Det har dog nok Pressen været. Det er dog nok Journalisterne, som har gjort hele det Arbejde for at hjælpe dem, som misforstaaende Embedsmænd har bragt i Ulykke. Og jeg synes, det vilde være en blodig Uret, hvis man belønnede Pressen med at kneble den paa dette Omraade samtidig med Gennemførelsen af en ny Retsplejeordning.

Til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) skal jeg sige,

at de Bestemmelser, som han nævnedes i § 69 og § 73 om, hvem der kan blive Nævninger, er ikke forandrede fra Retsplejeloven af 1909, men det kan være noget uklart efter Affattelsen, hvorvidt Kvinder kan være med. Man kan maaske ogsaa være i en vis Uklarhed om, hvorvidt Kvinder ogsaa netop skulde være med og skulde kunne blive Nævninger. Nu har de faaet kommunal Valgret, og det varer utvivlsomt ikke længe, inden de ogsaa faar politisk Valgret, og man kan sige, at naar de baade har kommunal og politisk Valgret, hvorfor skulde de saa ikke ogsaa kunne være Nævninger? Men paa den anden Side kan man sige, at naar de nu skal opøve sig som Statsborgere ved kommunal og politisk Valgret, kunde de vente noget med Adgang til at blive Nævninger. Jeg skal imidlertid henstille, at man i Udvalget tager et klart Standpunkt dertil. Jeg skal ikke modsætte mig, hvis man finder det nødvendigt, at Kvinder skal kunne blive Nævninger, men jeg vil paa den anden Side ogsaa kunne finde mig i, at man siger: Lad os nu nøjes med at give Kvinderne politisk Valgret i Aar og lade dem vente med at blive Nævninger. Mange vil vistnok føle det som en Byrde at komme mellem dem, der kan blive udtaget til Nævninger, og det kan vi drøfte ligesom ogsaa andre Spørgsmaal, der angaar Nævnings Udpegelse.

Jeg skal saa tillade mig til nogle andre ærede Talere under eet at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Udgifterne, som den her foreslaaede Retsplejeordning medfører, idet jeg først tager Udgifterne een Gang for alle. Disse Udgifter bliver Udgifterne til Lokaler for Østre Landsret og for Vestre Landsret og til Montering for Retterne, og her sagde det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) noget til mig, som er en Misforstaaelse. Jeg har endnu ikke set det ærede Medlems Udtalelser i Fortrykket, men jeg tror nok, jeg skal kunne gengive dem rigtigt i al Korthed, naar jeg siger, at det ærede Medlem mente, at medens den daværende Justitsminister Bülow i sin Opgørelse over Udgifterne een Gang for alle havde medregnet 250,000 Kr. til Vestre Landsret og 250,000 Kr. til Montering af Retterne, havde jeg ikke medregnet denne halve Million. Saaledes udtrykte det ærede Medlem sig. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at dette er en Misforstaaelse. I den Opgørelse, jeg sammenligner min Opgørelse med, og som forelaa fra daværende Justitsminister Bülow,